

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 162. Et exijt foras ante atrium. v. 68.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

mutat. Fateor tamen in presenti negotio, multum abusum fuisse Dæmonem famina contra Petrum sic loquendo. Uti convincunt quæ sunt subsecuta: etsi ergo syllabæ non explicitam negationem præferant, sensu tamen obuiò suo, æquivalenter Dominum neganti propositioni concordant. Notandum est hic quinque modis negari Christum 1. *Corde tantum*, uti Athei in psalmo *Dixit insipiens in corde suo: non est Deus.* 2. *Oretenus*, ut hic Petrus qui in sinu & pectore aliud sentiebat. 3. *Opere tantum & hoc dupliciter* vita scilicet impia & non Christiana, qualis est in his qui Dæmones consulunt, ob spem auxiliij alicuius, uti Saul, vel metu ad violandum aliquod mandatum se adigi sinunt, uti S. Marcellinus ad Thurificandum timore Diocletiani. 4. *Ore & opere tantum*, ut impius in cuius ore nil crebrius quam negare, vel abiurare Deum & ex cuius moribus clare videtur illum nullo tangi sensu diuinitatis. 5. *Corde, ore, & opere simul*, uti Iulianus apostata & alij. Ex his autem modis solus secundus modus conuenit, nempe Petro, qui oretenus duntaxat Christum negauit; fide in sinu eius illæsa permanente, uti ei prædixerat Christus, *Ego pro te rogavi Petre ut non deficiat fides tua.*

Quis quæso purasset quod postquam Sisara Chananzorum fortissimus Dux è manibus Barach, & copiosi exercitus eius insidijs liber & incolumis euaserat, tandem in imbecillis feminae manus incidens clauo tempora eius confodienda forent, & ignominiosè occumberet! Hoc tamen in Sisara testante Iudicum libro accidit, & nunc in S. Petro eius speciei rediuiua elucescit. nam, ecce Petrus tempore comprehensionis Christi in bello cum Malcho, illæsus euasit nunc verbo ab ancilla in aures adacto humo affigitur!

§. 162. *Et exiit foras ante atrium. v. 68.*

Ne dum tamen plene & plane extra aulam Pontificis, quia manet ante atrium, per consequens in occasione relabendi, si interrogaretur de nouo de Christo, quod paulo post accidit, vidente illum ibidem alia ancilla stantem, & interrogante. Quia Petrus volebat videre finem, an scilicet Iesus à Pontifice & concilio damnaretur ad mortem, an absolueretur, vel ipse Iesus se à periculo liberaret. Si enim damnaretur, sibi fuga consuleret, si absolueretur ad eum quasi discipulus officiosè rediret, si seipsum liberaret primus ei gratuleretur.

Vere agnosco idem Deus meus, quia in aula occasiones mille peccandi occurrunt, possunt multi aulici dicere vere: *si tot annis in aula non fuissim, & commoratus inter turbas, fors tot peccata, eheu non perpetrassim, misereatur.*

tur horum omnium Deus & respiciat pauperulam animam eorum, miseris plenam, quorum corpora de foris sunt pretiosis & mollibus vestita. Respiciat eos oculis misericordiae suae, sicut Petrum in aula Pontificis, ut iam nunc provideat quales & ubi erunt aula relicta. Ego interea S. Petrum reuera miror in illa tribulatione, quod tam adhuc sit constans, in adhaesione sua apud Christum, qui quasi exturbatus ex atrio, saltem haeret ad primum introitum, quisque cogitet apud se quam parum ipse fecisset, si loco Petri fuisset, & scio Petrum magni faciet & amabit.

§. 163. *Et Gallus cantauit. v. 68.*

Erat hoc signum aduertentiae, ut sibi Petrus prospiceret in tempore, ne ultra circumueniretur & induceretur in aulam per aulae Ministros ad peccatum grauius, sed recordaretur verborum Domini, & fugeret aulam & occasiones occurrentes in ea: sed quid Petrus praeter angustia spiritus, & peccati commissi signum hoc Galli fortè non percipiebat, aut si percipiebat, non ruminabat, uti potuisset; forte etiam requisit & focum & milites in atrio, infimae plebi iterum immixtus, apud quam omne genus iniquitatis & exercetur & docetur.

Domine, videtur hic Gallus designare concionatorem, qui instar Galli peccatores forti clamore excitat, & pulsat ad ostium & aures conscientiae eorum: tamen si enim ad eorum vocem non statim excitantur, tamen aliquando licet serò recordantur auditorum & inde emendantur, ut fecit Petrus, qui post respectum Christi recordatus est cantus illius, & deinceps in vita post gallicinium dicitur surrexisse è strato, & peccatum suum lacrymis ac precibus matutinis ac Laudibus eluisse. Molestus est quidem galli cantus nocturnus pigris, sed gratus laboriosis. Eadem est ratio de Concione, Gallus antequam cantet se ipsum alis percutit, ita decet etiam ut Concionator se ipsum primò castiget & in seruitutem verbi quod praedicabit, redigat exemplo Christi & Apostolorum eius qui primo faciebant, postea docebant, qui primo castigabant corpus suum & in seruitutem redigebant ut forte cum alijs predicauerint, ipsi reprobi efficerentur: sed quam bonus Israel Deus ut perditam reducat ouem in ouile suum, omnem non laborem adhibet, ut peccatorem saluet, seipsum cruciatibus dat & morti, ut reuocet à via iniquitatis, mouet caelum & terram & cuncta visibilia & inuisibilia, animata & inanimata ad mouendum peccatorem, ad resurgendum à lapsu, ad agnoscendum & recurrendum ad Deum suum, eique sese submitendum, & eius gratiam adipiscendam, cum enim corruptionis venam ex radice peccati progenitorum nostrorum traxerimus, ad omnem malitiam procliuus sumus, nec potest virus hoc serpentinum & vitiosa propensio, nisi per sanctam

Cruis